

ماده ۱ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور

مصوب ۱۳۹۵/۱۱/۱۰ مجلس شورای اسلامی

دانشگاه‌ها، مراکز و مؤسسه‌های آموزش عالی و پژوهشی و فرهنگستان‌ها و پارک‌های علم و فناوری که داری مجوز از شورای گسترش آموزش عالی وزارتخانه‌های «علوم، تحقیقات و فناوری» و «بهداشت، درمان و آموزش پزشکی» و سایر مراجع قانونی ذی‌ربط می‌باشند، بدون رعایت قوانین و مقررات عمومی حاکم بر دستگاه‌های دولتی، به‌ویژه قانون محاسبات عمومی کشور، قانون مدیریت خدمات کشوری، قانون برگزاری مناقصات و اصلاحات و الحاقات بعدی آن‌ها و فقط در چهارچوب مصوبات و آیین‌نامه‌های مالی، معاملاتی، اداری و استخدامی و تشکیلاتی مصوب هیئت امنای که حسب مورد به تأیید وزیران «علوم، تحقیقات و فناوری» و «بهداشت، درمان و آموزش پزشکی» و در مورد فرهنگستان‌ها به تأیید رئیس‌جمهوری و در مورد دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی و تحقیقاتی وابسته به نیروهای مسلح به تأیید رئیس ستاد کل نیروهای مسلح می‌رسد عمل می‌کنند.

تبصره ۱: اعتبارات اختصاص‌یافته از منابع عمومی دولت به این مراکز و مؤسسه‌ها، کمک تلقی و بعد از پرداخت، به هزینه قطعی منظور می‌شود و بر اساس بودجه تفصیلی مصوب هیئت امنای مسئولیت آن‌ها قابل هزینه است.

تبصره ۲: هرگونه استخدام جدید از محل منابع عمومی و توسعه تشکیلات اداری منوط به تأیید وزارت «علوم، تحقیقات و فناوری» و وزارت «بهداشت، درمان و آموزش پزشکی» (حسب مورد) و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور است.

تبصره ۳: هیئت امنای بر اساس ماده ۱۱ قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۹۳/۱۲/۴ نمی‌تواند

علاوه بر آنچه از محل منابع عمومی و درآمدهای اختصاصی برای دانشگاه‌ها و مراکز مزبور پادار می‌شود تعهد جدیدی برای سال تصمیم‌گیری و سال‌های بعد مصوب کند.

تبصره ۴: صندوق‌های رفاه دانشجویان مشمول این ماده و تبصره‌های آن می‌شوند.

تبصره ۵: هرگونه اصلاح ساختار و مقررات مالی، اداری، معاملاتی، استخدامی و تشکیلاتی دانشگاه‌ها و مؤسسه‌های آموزش عالی و پژوهشی دولتی و همچنین فرهنگستان‌های تخصصی فقط مشمول این ماده و تبصره‌های آن است.

تبصره ۶: دولت موظف است برای مشارکت انجمن‌های علمی، نخبگان و دانشمندان کشور در همایش‌ها و کنفرانس‌ها و مجامع علمی و پژوهشی بین‌المللی و برتر جهان و بهره‌گیری از توانمندی‌های دانشمندان و نخبگان ایران در جهان و فراهم کردن فرصت‌های مطالعاتی مناسب در داخل و خارج کشور سازوکار مناسب ایجاد کند.

هیئت‌های امنا حسب قانون به‌مثابه عالی‌ترین رکن دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی عالی، پژوهشی و فناوری مرجع تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری در امور مالی، معاملاتی، اداری، استخدامی و علمی شناخته می‌شود و مسئولیت‌های مهم و حساسی را عهده دارند. کمک به استقلال دانشگاه‌ها؛ تضمین، اثربخشی، کارایی و پاسخ‌گویی به ذی‌نفعان آموزش عالی ازجمله‌ی مسئولیت‌ها، وظایف و کارکردهای اصلی هیئت‌های امناست.

مرکز هیئت‌های امنا و هیئت‌های ممیزه به‌منظور انسجام‌بخشی به سیاست‌گذاری‌های مربوط به اداره امور مؤسسات در سال‌های گذشته پس از اخذ دیدگاه‌های کارشناسی حوزه‌های ستادی این وزارت و بهره‌مندی از سایر آرای صاحب‌نظران آموزش عالی، نسبت به تهیه‌ی «سیاست‌ها و موضوعات راهبردی در هیئت‌های امنای دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی عالی، پژوهشی و فناوری» اقدام نمود. مجموعه پیش رو بر مبنای تجارب قبلی و بازنگری آن بر اساس شرایط فعلی آموزش عالی به لحاظ ظرفیت‌ها (حمایت‌های قانونی مندرج در اسناد بالادستی، نیروی انسانی کارآمد و...) و چالش‌های فراروی آموزش عالی (محدودیت منابع عمومی در تخصیص به دانشگاه‌ها) تهیه شده است تا در نشست‌های هیئت‌های امنا مبنای عمل قرار گیرد.